

Som Repræsentant for de genforenede sønderjydske Landsdele, mener jeg derfor, det er betimeligt kort at fremstille, hvordan Stillingen tager sig ud set fra mit Standpunkt, og kort at gaa ind paa de Anker, det ærede Medlem har fremsat.

Jeg skal da først ganske kort med Hensyn til Tyendespørgsmaalet sige, at ogsaa jeg beklager, at det skal være nødvendigt til Sommer at give Indrejsetilladelse til et Antal polske Arbejdere, der skal beskæftiges med Sukkerroedyrkingen; men jeg mener aldeles ikke, at dette afgiver noget som helst Grundlag for Anker over, at der er sket visse regulerende Indskrænkninger med Hensyn til Adgangen for Arbejdskraft Syd fra. Her er Tale om et Antal af 1 000 Roearbejdere, som man overvejer at give Indrejsetilladelse til Sommer. Men sidste Sommer befandt der sig uimodsagt omkring ved 6 000 Tjenestefolk Syd fra i de sønderjydske Landsdele. At der saa henimod Efteraaret er sket nogen Indskrænkning, finder jeg ganske paakrævet og naturligt. Imod Vinteren stiger Arbejdsløsheden i Landet, som det ogsaa har vist sig i Aar, og da er der mindre Brug for Arbejdskraft paa Landet. Det var da ganske naturligt, at der skete nogen Indskrænkning paa den Tid.

Hvad man nu end vil sige om dette Spørgsmaal, maa jeg have Lov til at sige, at der her aldeles ikke er Tale om nogen national Forfølgelse eller om, at der er gjort Forskel paa Arbejdsgiverne efter Nationalitet. Dette kan jeg belægge med Udtalelser fra tyske Arbejdsgivere, der overfor et Medlem af Landstinget aabent har udtalt, at hvad man ellers vil sige om dette Spørgsmaal, saa maatte man fra tysksindet Side aabent indrømme, at de danske Myndigheder aldrig havde gjort Forskel paa Arbejdsgiverne, enten de var tysksindede eller dansksindede.

Det ærede Medlem gik saa vidt, at han udtalte, at her var Tale om en hensynsløs Til sidesættelse af Landsdelens økonomiske Interesser. Ganske vist var denne Udtalelse knyttet til dette enkelte Spørgsmaal med Hensyn til Tyende, men jeg mener dog, at Retfærdigheden byder, at man ved Afslutningen af denne 4-aarige Lovgivningsperiode ogsaa nævner, hvad der er gjort til Fremme af Landsdelens økonomiske Interesser. Og jeg skal da minde det ærede Medlem om de mange Millioner, som den danske Stat har bevilget til Valutareguleringen. Jeg skal minde om den aarlige Millionudgift, som den danske Stat yder til Militærinvaliderne, en Udgift, som jeg

finder det naturligt at yde, men som dog var en Forpligtelse, der hæftede paa den preussiske Stat, og som Danmark frivilligt har overtaget og rundhaandet har ydet til disse Mennesker. Og jeg kan ikke undlade at oplyse, at Militærinvaliderne fra 1864 stadig under Fremmedherredømmet modtog Militærrente fra Danmark, stadig blev pensioneret fra dansk Side, hvorimod Danmark nu har overtaget de tyske Militærinvalidere, for saa vidt de er danske Statsborgere. Jeg skal minde om den store Bevilling til Forbedring af vort Vejvæsen; jeg skal minde om det Forslag, der netop er vedtaget i Folketinget om Jernbaneanlæg; jeg skal minde om de store Bevillinger, der er givet til Udvidelse af Havne i vor Landsdel; jeg skal minde om de Bevillinger, der er givet til Bygning af Havdiger; jeg skal minde om det Forslag, Regeringen har fremlagt til Afvanding af Marsken ved Tønder; jeg skal minde om de 10 Millioner, der blev givet til den sønderjydske Laanekasse til Ophjælpning af de mindre erhvervsdrivende; jeg skal minde om Bevillingen til Elektrificeringen af vor Landsdel: alt sammen Bevillinger, der er kommet samtlige Statsborgere til Gode uanset Sindelag — selvfølgelig, kan man heldigvis sige fra dansk Side.

Jeg tror ikke, at man ved Slutningen af en 4-aarig Lovgivningsperiode, hvor der er ydet saa store Midler til Ophjælpning af de økonomiske Forhold i vor Landsdel, med nogen som helst Føje kan sige, at der er Tale om en hensynsløs Til sidesættelse af Landsdelens Interesser.

Jeg skal ogsaa gøre et Par Bemærkninger om det kulturelle, og jeg kan der nøjes med at sammenligne Forholdene paa Skolens Omraade, som de forefindes Nord for den nye Grænse og Syd for den nye Grænse. Nord for Grænsen er det Forældrenes ubetingede Ret at bestemme, om deres Børn skal gaa i en dansk-sproget eller i en tysk-sproget Skoleafdeling; Syd for Grænsen forbeholder Skolemyndighederne sig at bestemme herover. Nord for Grænsen har man frit Lov til at oprette tyske Privatskoler, der endogsaa for en stor Dels Vedkommende faar Statstilskud, bliver støttet af den danske Stat; Syd for Grænsen har vi netop i den seneste Tid set, at en privat Skole i Flensborg endogsaa er blevet forment Lokaler, som den allerede havde faaet, og at den derved er blevet forhindret i at fortsætte.

Nej, jeg tror, at det ærede Medlem har truffet ganske det rette, naar han indrømmede, at der er Forskel, og at denne